వానకారు కోయిల

- మన్నెం శారద

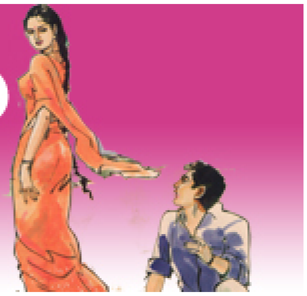

(గత సంచిక తరువాయి)

"వచ్చేవా? నువ్వు రాకపోతే చాలా గొడవయ్యుండేది" అన్నాడు తాపీగా. భర్తని చూసి కొండంత బలం తెచ్చుకున్న వాసవికి అతను కారణం తెలుసుకోకుండా శంకర్‌ని కొట్టడం దిగ్భ్రాంతిని కలిగించింది.

ఆమె గబుక్కున వాళ్ళిద్దరి దగ్గరకి పరిగెత్తుకొచ్చి శంకర్‌ని వెనక్కి లాగి జగదీష్ వైపు తీవ్రంగా చూసింది.

"కారణం తెలుసుకోకుండా వాణ్ణెందుకు కొడుతున్నారు మీరు?" కోపంగా.

వాసవి బిక్కచచ్చినట్లుగా చూసింది.

"ఒక పనికి మాలిన రౌడీ వెధవని వెనకేసుకొచ్చి మీరు వాడు చేసిన పనిని సమర్థిస్తున్నారంటే" వాసవి కంఠం దుఃఖంతో పూడుకుపోయింది.

"చూసావా బాస్, ఇది యిందాకట్నుంచీ యిలాగే నోరు పారేసుకుంటున్నది. అప్పటికి చెప్పాను. నువ్వు తిట్టే ఒక్కొక్క తిట్టుకి నీ మొగుడి బాంక్ బాలన్సు తరిగిపోద్దని. వింటేనా? నీకు బావగారినవుతానని చెప్పినా వినందే దీనిమీద అదే నయం"

"బలరాం" జగదీష్ గట్టిగా అరిచాడు.

"పెళ్ళాన్ని అన్నానని కోపం వచ్చిందా?" బలరాం భుజాలు కుదిపి నవ్వాడు.

అనంత్ మెల్లిగా క్రిందనుంచి లేచి బట్టలకయిన మట్టిదులుపుకున్నాడు.

శంకర్ వాసవి వెనుక బల్లిలా అంటుకుని నిలబడ్డాడు. వాడికళ్ళు ఎర్రబారి, పెదవులు కంపిస్తున్నాయి.

వాసవి నిశ్చేష్టగా నిలబడి జగదీష్ వేపే చూస్తోంది. ఆమెకు ఎంతో ఆశ్చర్యంగా వుంది.

తన భర్త ఒక జులాయి వెధవని గౌరవించి తమందర్నీ కేకలేయటం ఆమెకు చెప్పలేని వింతగా వుంది. వాడు చేసిన అవమానానికి అతడు ప్రళయ రుద్రుడిలా బుసలు కొడ్తాడని అతన్ని నిలువునా చీరేస్తాడని వూహించిన ఆమెకు అతని వింత ప్రవర్తన ఆశనిపాతంలా తగిలింది.

ఆమె కళ్ళల్లోంచి జలపాతాలురికాయి.

ఆమె శరీరమంతా దుఃఖభారంతో వణికిపోయింది.

అనంత్ మెల్లిగా జగదీష్ దగ్గరకొచ్చాడు.

అతను వాసవివైపు చూసాడు.

తుఫానులో రక్షణలేక చలించిపోతున్న లతలా వుందామె.

అతనికి చాలా ఆశ్చర్యమేసింది.

వాసవి అలా డీలాపడి ఏడవటం అతనెన్నడూ చూసి ఎరుగడు. ఎప్పుడూ ఎంతో ధైర్యంతో, ఎన్నడూ వీడని చిరునవ్వుతో వుత్సాహం తొణికిసలాడే ఆమె ఈ రోజు అందరి ముందూ ఏడుస్తోంది.

వాసవి దేన్నయినా భరిస్తుంది కాని అవమానాన్ని భరించలేదు.

అనంత్ మెల్లిగా జగదీష్‌ని "సార్" అంటూ సంబోధించాడు. జగదీష్ నిర్లిప్తంగా అతనికేసి చూసాడు.

'సార్, ఇతను ఇదివరకు కూడా మీరు లేనప్పుడు ఒకసారి వచ్చి అల్లరిచేసాడు. నేను ఎలాగో పంపించేసాను. ఈసారి మేడమ్‌ని కూడా చెయ్యి చేసుకుని ఆమె జుట్టు పట్టుకుని నానామాటలు మాట్లాడాడు. నేను వుండికూడ అడ్డుపడలేకపోయాను. నా అసమర్ధతని నేను ఒప్పుకుంటున్నాను. మీరు లేని సమయంలో ఒక రౌడీ వెధవని ఎదుర్కోలేని నేను ఈ పోస్ట్‌లో వుండటం అవమానం, నేనిప్పుడే రిజైన్ చేసి వెళ్ళిపోతాను. కానీ మీరీ దగుల్బాజీని వట్టినే వదిలిపెట్టొద్దు. వెంటనే పోలీసులకి ఫోన్ చేసి వీడి చేతికి బేడీలేయించండి"

అనంత్ మాటలు పూర్తికాక ముందే బలరాం ముందు కురికి అనంత మీద చెయ్యిచేసుకోబోయాడు.

జగదీష్ బలరాం చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

"నువ్వడ్డం వచ్చావు కాబట్టి వాడు బ్రతికిపోయాడు బ్రదర్" అన్నాడు చేతులు దులుపుకుంటూ.

జగదీష్ అనంత్ వైపు తీవ్రంగా చూస్తూ "ఏమిటీ న్యూసెన్సు" అన్నాడు కోపంగా.

అనంత్ బిత్తరపోయినట్లు చూసాడు.

వాసవి దుఃఖం కోపంగా మారింది.

ఆమె హేళనగా నవ్వి "అనంత్, మధ్యలో నీకెందుకు? భార్యని అవమానించాడని భర్తకి ఆవేశం రానప్పుడు ఏమీకాని నువ్వెందుకు పౌరుషపడ్తావ్. పౌరుషమనేది పుట్టుకతో వస్తుంది. నేర్పితే కాదు" అంది కచ్చిగా జగదీష్ వేపు చూస్తూ.

జగదీష్ వాసవి వైపు మింగేసేలా చూసాడు.

బలరాం భళ్ళున నవ్వి "ఇంకా ఎందుకు బ్రదర్ బతకడం, మనలో సత్తాలేదని ఆవిడకి తెలిసిపోయింది" అన్నాడు.

జగదీష్ ముఖం కోపంతో ఎర్రబడిపోయింది.

అతను గబుక్కున చెయ్యెత్తాడు.

బలరాం ఆశ్చర్యపోయినట్లు చూసి "ఏంటీ, కొడదామనే?" అన్నాడు.

అతని చెయ్యి నిస్సహాయంగా క్రిందకి జారిపోయింది.

"బ్రదర్, నువ్వు చెయ్యెత్తినందుకు నీ పెళ్ళాం తిట్టినందుకు నీ గుమస్తాగాడు నన్ను కొట్టినందుకు పెనాల్టీ పెరిగిపోయింది. అసలు పదివేలకోసం వచ్చాను. పెనాల్టీతో పాతిక వేలయ్యింది. తొరగా యిచ్చెయ్యి మరి లేకపోతే తెలుసుగా ఎక్కడికెల్తానో" అన్నాడు బలరాం సిగరెట్టు ముట్టించుకుంటూ.

"ఈ రౌడీ వెధవతో ఏమిటీ మీ చుట్టరికం" అంది వాసవి అసహనంగా.

"చెప్పు బ్రదర్. రిలేషన్ అడుగుతోంది." అంటూ కన్ను కొట్టి నవ్వాడు బలరాం.

జగదీష్ వాసవికేసి అసహనంగా చూసి "యూ షటప్ ఎండ్ గెటిన్ సైడ్" అన్నాడు తీవ్రంగా.

వాసవి అవమానంతో గిరున తిరిగి లోనికెళ్ళిపోయింది. ఆమె తలుపు భళ్ళున మూయ్యటం అక్కడికి వినిపించింది.

అనంత్ వాతావరణం చూసి మెల్లిగా అవుట్ హౌవుస్ వైపు జారుకున్నాడు.

శంకర్ ఒక్కడే ప్రాణంలేనట్లు ఎటు వెళ్ళాలో తోచలేనట్లు నిలబడ్డాడు.

జగదీష్ శంకర్‌కేసి చూసాడు.

శంకర్‌కి ఏం చేయాలో తోచలేదు.

అతని కనురెప్పలు భయంతో టపటపలాడాయి.

ఆ వెంటనే చేతులు రెండూ వెనక్కి విరిచినట్లుగా పెట్టుకుని ఎడం చేతిలో కుడిచేతి గుప్పెటని వుంచి తిప్పసాగాడు.

జగదీష్ చూపు తిప్పలేదు.

శంకర్ నవ్వబోయి అయ్యగారు నవ్వటం లేదని మళ్ళీ పెదవులు గట్టిగా మూసుకున్నాడు.

కుడికాలు పాదంతో ఎడంకాలు పిక్కమీద రుద్దుకున్నాడు.

జగదీష్ అలాగే చూస్తున్నాడు.

శంకర్‌కి ప్రాణం పోతున్నట్లుగా వుంది. అక్కడ తనని కాపాడే వాళ్ళులేరు. అమ్మగారు లోపలికెళ్ళిపోయింది. పి.ఏ సాబ్ తప్పుకున్నారు.

తనేం చేయాలి?

వాళ్ళిద్దరూ కలిసి తనని చంపేస్తే?

వాడి గుండె దడదడలాడింది.

వాడు అకస్మాత్తుగా దౌడు లంకించుకుని ఇంటి వెనుకకి స్పీడుగా పరిగెత్తాడు.

జగదీష్ నివ్వెరపోయినట్లు చూసాడు.

బలరాం పకపకా నవ్వాడు.

"జడుసుకున్నాడు పిచ్చివెధవ. నీకు భయపడ్డవాడు వాడొక్కడేననుకుంటా" అతను పిచ్చెక్కినట్లు నవ్వుతుంటే చెట్ల గూటిలోని పక్షి పిల్లలు భయపడ్డట్లుగా కిచకిచలాడాయి.

"నిన్నిక్కడికి రావొద్దని చెప్పలేదూ" అన్నాడు జగదీష్ మందలిస్తున్నట్లుగా.

"డబ్బు నువ్వు ముందే పంపిస్తే నేనెందుకొస్తాను? పొరపాటు నీదే" అంటూ అతను నిర్లక్ష్యంగా భుజాలెగరేసాడు.

జగదీష్ "లోపలికి పద" అంటూ ముందుకి నడుస్తుంటే, బలరాం అతని వెంట గర్వంగా లోపలికి అడుగుపెట్టాడు

17

అర్ధరాత్రి మరో అరగంట.

మేడంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

జగదీష్ మెల్లిగా అడుగులేస్తూ తన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

అతని చూపు మంచమ్మీద పడింది.

మంచానికి అల్లుకుని వున్న జాజిపూల దండలు ఎర్రబారి వాడిపోవటానికి సిద్ధంగా వున్నాయి. ఎవరి సుఖానికి ఉపయోగపడకుండాన్నే జీవితాన్ని భావిస్తున్నామనే అసంతృప్తితో ముకుళించుకుపోయినట్లుగా

అయినా ఆఖరి క్షణాల్లో కూడా వాటినుంచి వస్తోన్న సువాసన మత్తెక్కిస్తోంది.

మంచమ్మీద పరచిన తెల్లటి ఎర్రచుక్కల దుప్పటి, డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ మీద పెట్టివున్న జాజిపూల దండ, కార్నర్‌తో టీపాయ్ మీద కాలి నుసయిన అగరొత్తుల గుర్తులు. జగదీష్‌కి అర్థమయింది.

అప్పుడే అతనికి శంకర్ ద్వారా తను ఆమెకు పంపిన ప్రేమ సందేశం కూడా గుర్తొచ్చింది.

చాలారోజులకి ఆమె తనతో సమాగానికి సంతోషంగా సిద్ధపడితే కథ అడ్డం తిరిగింది.

పానకంలో పుడకలా.. ఈ బలరాం

అతన్ని తలచుకోగానే జగదీష్ ముఖం కోపంతో ఎర్రబడింది. అతను విసుగ్గా కణతలు రుద్దుకున్నాడు.

బాత్రూంలో కెళ్ళి ముఖం కడుక్కుని బట్టలు మార్చుకున్నాడు. అప్పుడతనికి కాస్త శాంతంగా వుంది.

భోంచెయ్యని కారణంగా అతనికి చాలా నీరసంగా వుంది. మనసంతా చెప్పలేని గజిబిజిగా ఆందోళనగా వుంది.

వాసవితో పొందు తప్పిపోయినందుకు కాదు.

"బలరాం"

అతన్ని చూస్తే జగదీష్ అదోలా అయిపోతాడు.

తనమీద తనకున్న నమ్మకం, ప్రేమ, గౌరవం అన్నీ అతన్ని చూడగానే చల్లారిపోతాయి.

అంతసేపూ పాములా పడగవిప్పి ఆడిన అతని ఆత్మగౌరవం తెల్లవేరు సోకిన నాగులా నిద్రపోతుంది.

బలరాం మీద ఎంత కోపం వచ్చినా తను అతన్నేమీ చేయలేని అసమర్థుడయి పోతున్నాడు.

తన బలహీనతని ఆసరా చేసుకుని కేష్ చేసుకుంటున్నాడు బలరాం.

ఈ రోజు అతని మూలాన తను వాసవి దృష్టిలో పనికిమాలిన వాడయిపోయాడు.

వాసవి సంగతి తనకు తెలుసు.

ఈ విషయాన్ని ఆమె తేలికగా తీసుకోదు.

ఈ సంగతులన్నీ జగన్నాథరావుగారి దాకా వెళ్తే..?

జగదీష్ అసహనంగా కణతలు రుద్దుకున్నాడు.

అతను ప్రక్క గదిలో కెళ్ళి ఫ్రిజ్ లాక్ తెరిచాడు.

దాన్నిండా అతను స్పెషల్‌గా తెప్పించుకుని భద్రం చేసుకున్న హాట్ డ్రింక్స్

అతనికి తాగాలనుంది.

వెర్రిగా సీసామీద సీసా లాగించెయ్యాలనుంది.

ప్రస్తుతపు తన బాధ, అవమానం ఎవరికీ చెప్పుకోలేడు. అలాంటి అసహనపు పరిస్థితులొచ్చినప్పుడే అతనాగదిలోకి వెళ్తాడు.

ఒట్టప్పుడు ఆ గది ఎప్పుడూ మూసేవుంటుంది.

అందులోకి ఎవరికీ ప్రవేశంలేదు.

అసలక్కడ ఒక గది వున్నట్టు చూసేవాళ్ళకి తెలియదు.

గదిని మొత్తం కవర్ చేస్తున్న వాల్ పేపర్ డోర్ మీద కూడా వుండటం వల్లా దానిమీద సీలింగ్ నుండి వ్రేలాడుతున్న కర్టెన్ వుండటంవల్లా అటు పక్కకి మరోగది వున్నట్లు అనిపించదు.

ఇంచుమించు జగదీష్‌కి రహస్య మందిరంలాంటిదది.

జగదీష్ చప్పున ఒక విస్కీ బాటిలందుకుని ఓపెన్ చేసాడు.

నోటిదాకా వెళ్ళిన సీసా ఠక్కున ఆగిపోయింది.

అతని కళ్ళలో వాసవి కనిపించింది.

ఆమె కండిషన్ బహుశా చాలా సీరియస్‌గా వుండి వుంటుంది. అవమానించిన వ్యక్తిని భర్త ఏమీ అనలేకపోవటం అనే విషయాన్ని ఆమె ఏ విధంగానూ సహించలేదు.

తనపట్ల ఆమె మెల్లిమెల్లిగా ఏర్పరుచుకుంటోన్న అభిప్రాయం. అభిమానం ఈ రోజుతో పూర్తిగా తుడిచి పెట్టుకు పోయివుంటాయి.

ఈ హఠాత్సంఘటనవల్ల ఆమె బాగా షాక్ తిని వుండొచ్చు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో తను ఒళ్ళు తెలియకుండా త్రాగి పడుంటే ఆమె ఇక తనని ఎప్పటికీ నమ్మదు.

ఒక ఆడదాని దృష్టిలో అందులోనూ కట్టుకున్న భార్య దృష్టిలో కొరగాని వాడిగా నిలబడ్డం తను భరించలేడు.

ఈ రోజు తమిద్దర మధ్య ఏర్పడిన గాడిని నేర్పుగా పూడ్చాలి.

జగదీష్ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి సీసా మూత పెట్టి ఫ్రిజ్‌లో పెట్టేసి నీరసంగా ఆ గదిలోంచి బయటకి వచ్చాడు.

అతను మెల్లిగా తనగది తలుపులు మూసి హాల్లోకొచ్చి అయిదు నిముషాలు నిలబడి కర్తవ్యం తోచిన వాడిలా స్టెయిర్ కేస్ ఎక్కడం ప్రారంభించాడు.

సన్నని బెడ్‌లైట్ కాంతిలో చీకటిలో ఎర్రని కార్పెట్టు మెరూన్ రంగంలో మెరుస్తూ - అతను అడుగువేసినప్పుడు మెత్తగా లొంగుతూ అతని బూటు చప్పుణ్ణి మింగుతోంది.

అతను మేడమీద హాల్లోకొచ్చి ఒక క్షణం తోచని వాడిలా నిలబడ్డాడు.

గాలి విసిరినప్పుడల్లా ఆకులు రాసుకుంటున్న ఒరిపిడి విచిత్రంగా వినిపిస్తోంది.

బయట చప్పుడు అవుతున్నప్పుడల్లా కుక్క భౌభౌమంటోన్న శబ్దం.

ఆ శబ్దానికి భయపడి తల్లి రెక్కల చాటున ఒదిగిపోతూ పక్షి కూనలు చేస్తోన్న కిచకిచలు.ఆ వాతావరణం జగదీష్‌కి అదోలా వుంది.

తన విచిత్ర మానసిక ప్రవృత్తికి తనే ఆశ్చర్యపోతున్నాడు జగదీష్.

తన యిల్లే తనకి భయోత్పాతాన్ని కలిగిస్తుందా?

ఏమిటీ వింత వైఖరి.

తనకొచ్చిన అడ్డుల్ని చాలా సున్నితంగా తొలగించుకోగల తనే ఏవీ చాతకానివాడిలా ఆలోచించడం ఏవిటి?

వాసవి కోపాన్ని తను పోగొట్టలేననుకోవడం. వాసవికి ఎదురు పడటానికి భయపడటం - తనకే అవమానం.

ఆడవాళ్ళకి కోపం వచ్చినా తాపం వచ్చినా పట్టలేరని చెప్పుకోగా తను విన్నాడు.

అనుభవజ్ఞులైన పెద్దలు చెప్పిన మాటల్లో అసత్యముండదు.

అదే నిజమయితే వాసవి కోపం తాటాకు మంటలా చల్లారిపోతోంది.

జగదీష్ తనకు తానే ధైర్యం చెప్పుకుని తలుపు త్రోసాడు. లోపల బోల్టువేయకపోవటాన తలుపు వెంటనే తెరచుకుంది.

జగదీష్ మెల్లిగా లోనికి అడుగుపెట్టాడు.

గదంతా చీకటిగా వుంది.

వాసవి బెడ్‌లైట్ వేసుకోవాలని కూడా అనుకోలేదంటే ఆమె మనసుని ఆవరించిన చీకటి ముందు బయట అలముకున్న చీకటి ఆనలేదన్నమాట.

జగదీష్ మెల్లిగా స్విచ్ బోర్డు తడుముతున్నట్లు వెదికి దీపం వెలిగించాడు.

గదంతా పాదరసంలాంటి కాంతి ఆవరించింది.

మంచంమీద ప్రక్కకు తిరిగి ముడుచుకున్నట్లు పడుకున్న వాసవిలో చలనంలేదు.

"అంటే - వాసవి నిజంగా నిద్రపోవడం లేదన్నమాట" అనుకున్నాడు జగదీష్.

నిజంగా నిద్రపడితే అకస్మాత్తుగా దీపం వెలిగినప్పుడు ఆ వెలుగుని భరించలేక విసుగ్గా మనిషి కదులుతాడనే నమ్మకంతో జగదీష్.

"వసూ" అంటూ చాలా మెత్తగా పిలిచాడు.

వాసవిలో ఎలాంటి కదిలికా లేదు. అతను మెల్లిగా మంచం దగ్గరకి వెళ్ళి వంగి ఆమె ముఖంలోకి చూసాడు.

వాసవి కళ్ళు తెరవలేదు. అతను మరికాస్త ముందుకి వంగి ఆమె బుగ్గమీద తన పెదవులతో సున్నితంగా స్పృశించాడు.

వెంటనే ఆమె వులిక్కిపడ్డట్లుగా లేవడం. లేచీ లేవగానే ఆమె చెయ్యి అతని చెంప బలంగా మెరపు మెరిసినట్లు తాకడం ఒకేసారి జరిగిపోయాయి.

జగదీష్ దిమ్మెర పోయినట్లు చెంపపట్టుకుని నిలబడిపోయాడు.

వాసవి చటుక్కున మంచం మీదనుండి దూకి అతనికి కాస్త దూరంలో బొమ్మలా నిలబడిపోయింది.

వాసవి కాస్త కోపిష్టిదేనని అతడు వూహించాడు. కానీ ఆ కోపంలో భర్త మీదకు చెయ్యి విసరగలంత ముక్కోపని అతను అనుకోలేదు. అతను చెంప రుద్దుకుంటూ వాసవివైపు చూసాడు.

అసలే పెద్దవైన తన కళ్ళని మరింత పెద్దవి చేసి అతని వంక విభ్రాంతిగా చూస్తోంది వాసవి.

ఆ కళ్ళనిండా తొణికిసలాడుతున్న భయం అర్థమవుతోంది జగదీష్‌కి.

ఆమె తనని కావాలని కొట్టలేదని, అదిరిపాటున నిద్రలో మేల్కొనడం వలన తన నెవరో ఏదో చేస్తున్నారనే భయంతో తనని కాపాడుకోవటానికే అలా ప్రవర్తించి వుండొచ్చనిపించిందతనికి

ఎవరోనని భయపడ్డావా అతడు నవ్వడానికి ప్రయత్నించాడు. వాసవి నవ్వలేదు.

అతని వంక రెప్ప వేయడం మరచిపోయినట్లు చూస్తున్న ఆమె కళ్ళు అకస్మాత్తుగా వర్షించడం ప్రారంభించాయి.

ఆమె నిలువెల్లా వణికిపోతూ వెక్కెక్కి ఏడ్వటంతో జగదీష్ దిక్కుతోచనట్లు స్థంభించి పోయాడు.

ఆ వెంటనే నవ్వుతూ అరె ఎందుకలా అప్‌సెట్టవుతావు. నేనేం అనుకోవటంలేదు నన్ను కొట్టినందుకు. తెలిసి కొట్టలేదుగా నువ్వు. అంటూ సమర్థిబే ఒకడుగు ముందుకు వేశాడు.

అతని ఓదార్పు మాటలు ఆమెకెలాంటి ఉపశమనమూ యివ్వకపోగా ఆమె దుఃఖాన్ని అధికమే చేశాయి.

ఆమె వెనక్కి తిరిగి గోడకు అంటుకుపోయి మోచేతిలో ముఖాన్ని దాచుకుని వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది.

దుఃఖాతిశయంతో కదులుతోన్న ఆమె భుజాలు పట్టుకుని తనవేపు తిప్పుకోబోయాడు జగదీష్

వాసవి బుసలు కొడుతున్న నాగినిలా చివ్వున వెనక్కు తిరిగి అతన్నొక తోపు తోసింది.

ఊహించని ఆ చర్య జగదీష్ విసురుగా యివతలకి పడబోయి మంచాన్ని పట్టుకుని నిలదొక్కుకున్నాడు.

అతని ముఖం అవమానంతో ఎర్రగా కందిపోయింది. కనిపించని క్రౌర్యం అతని కళ్ళల్లో లీలగా మెరవడం వాసవి దృష్టికి తోచలేదు.

ఆమె ఆవేశంతో వూగిపోతూ అతనివంక తీవ్రంగా చూసింది. జగదీష్ పిడికిలి కోపంతో బిగుసుకుంది.

దాన్నతడు వాసవికి కనిపించకుండా మంచానికేసి నొక్కి పెదవులు రెండూ మునిపళ్ళతో అదిమిపట్టి లోపల ఉప్పొంగుతోన్న ఆవేశాన్ని చంపుకుంటున్నాడనే విషయాన్ని వాసవి గ్రహించలేకపోయింది.

మరో అయిదు నిముషాల్లో జగదీష్ తనని తాను కంట్రోల్ చేసుకుని మామూలు మనిషయ్యాడు. బిగుసుకున్న అతని ముఖ కండరాలు వదులవ్వటంతో పళ్ళక్రింద నొక్కిపెట్టిన పెదవులు గాలి పీల్చుకుని నవ్వడానికి ప్రయత్నించాయి.

ముడుచుకున్న కనుబొమ్మలు ఎడమయ్యాయి. ఎర్రబడిన కళ్ళు నవ్వడానికి ప్రయత్నించాయి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments